ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

(Ἱστορία περιπετειῶν ἀγωνίας καὶ τρόμου)

(Τοῦ Ριχάρδου Ἔρρ. Σαββάζ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ κυρία, ἡ ὁποία, ὅπως λέτε ἠκολούθησε τὸν ἀνεψιό σας, θὰ εἶνε ἐδῶ σὲ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἔτσι θ' ἀποδειχθῆ, ἀγαπητέ μου Βελέτσκη, ὅτι ἔχετε ἀπατηθῆ.

Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἄνοιξε ἡ πόρτα. Ὁ βαρῶνος ἔγινε κατακίτρινος ἐνῷ ἐγὼ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἐμείναμε ἄφωνοι. Μπροστά μας δεμένη καὶ φιμωμένη, παρουσιάσθκε ὄχι ἡ χαριτωμένη Ἑλένη, ἀλλ' ἡ κομψὴ Γαλλὶς παιδαγωγός, ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Δὲ Λωνέ, τῆς ὁποίας τὰ μαῦρα μάτια ἐπέταγαν φλόγες.

— Ἀφαιρέσατε τὸ φίμωτρον ἀμέσως ἀπὸ τὴν γυναῖκα αὐτήν, δείταξεν ὁ Φρίεδριχ. Καὶ ἀποτεινόμενος στὸν Βελέτσκη τοῦ εἶπε :

— Σύμβουλε κ. Βελέτσκη σᾶς παρακαλῶ ν' ἀποσυρθῆτε γιὰ λίγο.

Ἤμουν ἕτοιμος ν' ἀκολουθήσω τὸν συγγενῆ μου ὅταν τὸ παχὺ χέρι τοῦ βαρώνου ἔπεσε στὸν ὦμο μου.

— Σεῖς νὰ μείνετε, ἐψιθύρισε, εἶσθε δικός μου !

Μόλις ἀπήλλαξαν τῶν δεσμῶν της τὴν δεσποινίδα Δὲ Λωνὲ αὐτὴ ἠθέλησε νὰ ὁμιλήση ἀλλ' ὁ βαρῶνος τῆς ἐπέβαλλε σιωπήν.

— Ν' ἀπαντᾶς μόνον στὴς ἐρωτήσεις μου καὶ οὔτε λόγον περισσότερο. Ποῦ εἶνε ἡ γυναῖκα ἡ ὁποία ἦρθε στὴ Ρωσσία ὡς σύζυγος τοῦ κυρίου αὐτοῦ ; Καὶ ἔδειξεν ἐμένα.

— Ἐδραπέτευσε.

— Ἐδραπέτευσε ! Θ.έ μου ! Πότε ; Ποῦ ;

— Ναί, ἐδραπέτευσε μὲ τὸν Σάσα Βελέτσκη, χθὲς τὸ βράδυ.

— Ποίαν ὥραν ;

— Εἰς τὰς ἑπτά.

— Ποῦ πηγαίνουν ;

— Ἀγνοῶ·

Ὁ βαρῶνος ἐλυσσοῦσε. Τὸν ἄκουσα νὰ ψιθυρίζη :

— Δὲν εἶνε δυνατὸν ἐντὸς τόσου μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος νὰ διέφυγε. Εἶνε ἀδύνατον. Θεέ μου, ἂν ἐδραπέτευσε ! Καὶ προσέθεσε ἀναστενάζοντας :

— Ἕνας τηλεγραφητὴς νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, γρήγορα. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔφυγον ἀπὸ τὸ Εὐδκουνεν. Ἡ ἀπόστασις εἶνε μεγάλη. Ἀπὸ τὴν Κρονστάνδην ; — Φρουρεῖται. Μόνον ἕνα μέρος ὑπάρχει ἐλεύθερο, τὸ Βίμποργ.

Τέλος ἔδωκε διαταγάς :

— Τηλεγραφήσατε γρήγορα στὸ Βίμποργ ἂν ἔφυγε κανένα βαπόρι ἀπὸ ἐκεῖ, ποίους ταξειδιώτας παρέλαβε, καὶ ἂν ὁ ταγματάρχης Σάσας Βελέτσκη ἐνεφανίσθη πουθενά, ἂν συνώδευε καμμίαν κυρίαν καὶ μὲ ποῖ ον διαβατήριον ἐταξείδευσεν αὐτή. Ἂν εἶνε ἐκεῖ νὰ συλληφθῆ ἀμέσως. Τηλεγραφήσατε τὰ χαρακτηριστικά της εἰς ὅλους τοὺς σταθμούς.

Κατόπιν ἄρχισε νὰ βηματίζη μιλῶντας μόνος του :

— Νὰ ἐτόλμησαν νὰ κρυφτοῦν ἐδῶ ; Ὁ Σάσας γνωρίζει καλὰ ὅτι, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ συλληφθοῦν.., Κατόπιν ξαναρώτησε τὴν Γαλλίδα :

— Πές μου ὅλες τὴς λεπτομέρειες εἰλικρινῶς. Γνωρίζω ὅτι μισοῦσες πολὺ τὴν γυναῖκα αὐτήν.

— Ναί, εἶπα ἐγώ, ἀλλ' ἀγαποῦσε τὸν ἄνδρα !

— Τί ; ἀγαποῦσε τὸν Σάσα. Θεέ μου ! Ἔτσι λοιπὸν ἐξηγεῖται ἡ διαγωγή σου ;

Ἡ παιδαγωγὸς ἔπεσε στὰ πόδια του ζητοῦσα ἔλεος.

— Πές μου τὴν καθαρὴ ἀλήθεια ἂν θέλῃς νὰ σ' εὐσπλαχνισθῶ.

— Εἶχα ὑπ' ὄψιν τὴς διαταγές σας καὶ ἐπῆγα γιὰ νὰ τὴν παρακολουθήσω ! Θεέ μου. Φαντάζεσθε ὅτι θ' ἄφηνα τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαποῦσα νὰ φύγῃ μὲ τὴν γυναῖκα αὐτήν ; Παρεφύλαξα ὅλη τὴν ἡμέρα στὸ ξενοδοχεῖο. Εἶδα ὅτι ὁ κύριος ἐδῶ καὶ ἐκείνη ἐπῆγαν στὴν Κρονστάδη. Κατόπιν στὰς πεντέμισυ τοὺς εἶδα νὰ ἐπιστρέφουν στὰ δωμάτιά τους. Μισὴ ὥρα ἀργότερα ἦλθεν ὁ Σάσας καὶ ἔδωσα περισσοτέραν προσοχή. Σὲ δέκα λεπτὰ ἔφυγε πάλι καὶ τοῦ μίλησα γιὰ τὴν ἀπιστία του πρὸς ἐμένα.

— Καὶ σὲ καθησύχασε ; ρώτησε εἰρωνικῶς ὁ Φρίεδριχ.

— Ναί, μά-λι-στα.

— Τί ; Πῶς ;

— Μοῦ εἶπε : Εἶσαι ζηλιάρα ! Κουτοκόριτσο ! Δὲν ἀγαπῶ ἀρχαιότητας. Περίμενε μιὰ στιγμή, θὰ σοῦ ἀποδείξω ὅτι δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ φύγω καὶ θὰ περάσουμε μαζὺ τρεῖς ὧρες. Κατόπιν μοῦ εἶπε : Φλίνσαι κουρασμένη. Ὁ Λένοξ καὶ ἡ σύζυγός του εἶνε στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Πάω νὰ σοῦ φέρω ἕνα φλυτζάνι καφὲ ἀπὸ τὸ τραπέζι τους. Μοῦ τὸ ἔφερε μὲ τόσο γλυκὰ λόγια καὶ τὸ ἤπιε...

— Καὶ ἔπειτα ;

— Ἔπειτα μοῦ μίλησε λίγη ὥρα... Κατάλαβα πὼς ἐνύστοζα... Σιγὰ-σιγὰ θ' ἀποκοιμήθηκα. Καὶ σήμερα τὸ πρωὶ βρέθηκα φιμωμένη στὸ κρεββάτι τῆς ἀντιζήλου μου καὶ μὲ μετέφεραν ἐδῶ. Φαίνεται πὼς μ' ἐπότισε ναρκωτικό.

— Καὶ τὸ πάθος σου αὐτὸ γιὰ τὸν αὐθάδη Ρῶσο κατέστρεψε τὴν μόνη ἐπιτυχία τῆς ζωῆς μου. Ἔ, μὴ ζητᾶς νὰ σὲ λυπηθῶ ! εἶπεν ὁ Βαρῶνος.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἕνας τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος ἔφερεν ἕνα τηλεγράφημα στὸν Φρίεδριχ.

Τὸ διάβασε κι' ἔγινε κατακίτρινος. Ἄφησε φωνὴν λύσσης καὶ εἶπε :

— Πάρτε αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἀπὸ δῶ ! Ἀφῆστε με μόνον μὲ τὸν Ἀμερικανόν !

Ὅταν ἐμείναμε μόνοι ἐψιθύρισεν :

— Αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα λέει, ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ μοῦ διέφυγε. Ὁ Σάσας πῆγε στὸ Βίμποργ ὡς πρόσκοπος τῆς Πετρουπόλεως, μὴ ἔχοντας ἀνάγκην διαβατηρίου καθὸ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην στὸ σύνταγμά του. Ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ φύγῃ διὰ προσωπικὴν ἐργασίαν τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς Δανίαν. Μαζῆ του ἦταν καὶ μία κυρία, ἡ Ἑλένη εἶχε τὸ διαβατήριο τῆς Εὐγενίας Δὲ Λωνέ. Τῆς τὸ ἔκλεψαν ὅταν τὴν ἐνάρκωσαν. Ἔτσ' ἐπέρασε ὡς ἀνήκουσα στὴν μυστικὴν ἀστυνομία καὶ τῆς ἐπέτρεψαν νὰ ταξειδεύῃ ὅπου ἤθελε. Τὸ βαπόρι ἔφυγε στὴς ἕντεκα καὶ μισὴ τὸ βράδυ. Τώρα ταξειδεύει ἀσφαλής. Κατόπιν μ' ἐκύτταξε καλὰ καὶ εἶπεν εἰρωνικά.

— Σεῖς τὴν ἐφέρατε στὴ Ρωσσία, τὴν παρουσιάσατε στοὺς συγγενεῖς σας καὶ μάλιστα τὴν ὡδηγήσατε πρὸ τοῦ Τσάρου ὡς νόμιμον σύζυγόν σας. Εἶσθε δικός μου ! — ἐντελῶς δικός μου !

Ἀλλὰ τότε μοῦ ἦλθεν ἡ ὡραία ἔμπνευσις ἡ ὁποία μ' ἔσωσε ὅπως καὶ ἄλλοτε.

— Ὄχι ἀπήντησα, εἶμαι ἀσφαλής ὅσο καὶ σεῖς. Χάοιν τῆς ἀσφαλείας σας ἀκοῦστε με, ἀγαπητὲ Βαρῶνε. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ἔφερα τὴν κυρίαν αὐτὴν ἐδῶ μὲ τὸ διατηριό μου. Ἀλλὰ χωρὶς προανάκρισι δὲ μπορεῖτε νὰ κάνετε τίποτε. Εἶμαι Ἀμερικανὸς πολίτης, πολὺ γνωστός. Δὲν εἶμαι πρόσωπο γιὰ νὰ μὲ φυλακίσετε, χωρὶς νὰ μὲ προστατεύσῃ ἡ Πρεσβεία μου. Μὲ τὰ γεγονότα ποὺ θὰ παρουσιάσετε. Τὸ ξέρω αὐτό. Ἀλλὰ θὰ τολμήσετε νὰ τὰ ὁμολογήσετε στὸν κυριαρχό σας τὸν Τσάρον ὅλα αὐτά ; Θὰ τοῦ πῆτε ὅτι ἀφήσατε νὰ φθάσῃ μέχρις αὐτοῦ, τὴν γυναῖκα ἡ ὁποία θέλησε νὰ τὸν σκοτώσῃ ;

— Νὰ τὸν σκοτώσῃ ; ρώτησεν ὁ Βαρῶνος.

— Ναί, νὰ τὸν σκοτώσῃ.

Αἰσθανόμουνα ὅτι ἐκέρδιζα ἔδαφος καὶ ἐπῆρα περισσότερο θάρρος.

— Σούτ ! Ὄχι τόσο δυνατά ! εἶπε· ὁ Βαρῶνος.

— Θὰ τολμήσετε νὰ πῆτε στὸν Τσάρο ὅτι τὸ δικό μου καὶ ὄχι τὸ δικό σας χέρι τὸν ἔσωσαν ἀπὸ τὸν θάνατον ; συνέχισα. Ὁ Βαρῶνος ἦτο ἄνω κάτω !

— Τί εἶνε αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε ; ἐφώναξε.

— Θὰ τ' ἀποδείξω, Βαρῶνε. Καὶ τοῦ ἀφηγήθην λεπτομερέστατα ὅλα τὰ γεγονότα. Πῶς τὸ ὅπιον ποὺ ἔδωσα στὴν Ἑλένη ἔσωσε τὸν Τσάρον κτλ. κτλ. Καὶ κατέληξα :

— Ἐνθυμεῖσθε βαρῶνε τί μοῦ εἴπατε ἄλλοτε ; Ἡ τὰς κεφαλὰς τῶν μηδενιστῶν ἢ τὴν ἰδικήν σας. Ἡ καλυτέρα λοιπὸν ἀσφάλεια εἶνε ἡ σιωπή. Ἀφῆστε μας ἀμέσως ἐμένα καὶ τὴ γυναῖκα μου νὰ φύγουμε ἀπὸ τὴ Ρωσία. Ἂς μὴ δοῦμε κανένα. Λίγο μ' ἐνδιαφέρει ἂν θὰ μᾶς ἀποστείλετε μὲ συνοδεία ὥς τὰ σύνορα. Καὶ πρῶτα πρῶτα μὴν ἀφίνετε τὴ σύζυγό μου νὰ γνωρισθῆ μὲ τὴ κοινωνία τῆς Πετρουπόλεως γιατὶ τότε θὰ μαθῆ ὁ κόσμος ὅτι εἶχα ἄλλη γυναῖκα, ψεύτικη, ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα.

Ὁ Βαρῶνος ἐγέλασε καὶ εἶπε :

— Καὶ ἡ σύζυγός σας ὅμως θὰ μάθῃ ἐπίσης ὅτι ὑπήρξατε ἄπιστος. Χά ! χά ! χά ! κ. Λένοξ ! Θὰ σᾶς παραδόσω εἰς τὴν ἐκδίκησι τῆς συζύγου σας καὶ ἡ τιμωρία της θὰ εἶνε μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ποινήν, ποὺ θὰ σᾶς ἐπέβαλεν ὁ Τσάρος

— Λοιπόν, κλεῖστε μας σ' ἕνα βαγόνι γιὰ νὰ φύγουμε ἀπὸ τὴ Ρωσία.

— Ἀμέσως ! εἶπε. Θὰ κάνετε ὅμως καλύτερα νὰ μὴν ἐπιστρέψετε στὸ ξενοδοχεῖο.

— Ἀλλὰ τὸ φαγητό...

— Καθῖστε νὰ φᾶμε μαζύ. Πράγματι διέταξε νὰ σερβίρουν γιὰ δύο στὸ γραφεῖο του, ἔδωσεν ἐντολὴν νὰ μεταφέρουν τὴς ἀποσκευές μου ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο εἰς τὸν σταθμόν.

Ἡ χαρά μου ἦταν μεγάλη. Τὴν γλύτωνα φθηνά.

— Θέλετε νὰ δῆτε καὶ ν' ἀποχαιρετίσετε τὸν εὐγενῆ συγγενῆ σας κ. Βελέτσκη ; ρώτησεν ὁ Βαρῶνος.

— Ὄχι, ἐψιθύρισα.

Κατόπιν ἐστέναξε βαθειὰ-βαθειὰ καὶ εἶπε :

— Ἄ, κ. Λένοξ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὴν παραδόσετε. Ξέρατε ποιὰ θὰ ἦταν ἡ ἀμοιβὴ μας γι' αὐτό ; Ἐγὼ θ' ἀποκτοῦσα τιμὴν καὶ δύναμιν, σεῖς δὲ μισὸ ἑκατομμύριο ρούβλια !

Τοῦ ἀπήντησα ὅτι ἐφοβόμουν πολύ.

— Ἐφοβηθήκατε ! Ὄχι δά ! Πέστε καλύτερα ὅτι εἴσαστε ἐρωτευμένος μαζύ της ! Ὅταν μία ὡραία γυναῖκα ἐγκληματίσῃ προστατεύεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄνδρας. Γιατὶ ἦταν ὡραία ἐριψοκινδυνέψατε τὴ ζωή σας καὶ ὁ ἐλεεινὸς Σάσας κατεστράφη γιὰ πάντα.

— Δὲν τὴν ὑποπτευθήκατε καθόλου βαρῶνε ;

— Ὄχι ! Εἶνε πολὺ προσεκτική, πονηρά, καὶ δυνατή !

(Ἕπεται τὸ τέλος)